Nijmegen, 15-10-2024

“Ik ben een topsporter. Ik zie u verbaasd kijken. Toch is het echt zo.

Luister maar.

Ik heb het doorzettingsvermogen en de drive van een topsporter. Ik ben namelijk voor veel afhankelijk van mijn familie, vrienden, de medewerkers van Fokus. Ik moet me altijd zien te beheersen, want - als ik eens kortaf of onaardig doe op wat mindere dagen - loop ik het risico dat ze me niet meer willen helpen. En dat kan ik me echt niet permitteren.

Voordat ik uit bed ben, gedoucht, aangekleed en heb ontbeten ben ik minstens 2 uur verder.

Ook heb ik contact met allerlei organisaties bijvoorbeeld over mijn vervoer, nieuwe of kapotte rolstoel, huishoudelijke hulp… Teveel om op te noemen. Het duurt vaak lang voordat ze me te woord staan of me kunnen helpen.

Kortom, ik doe dit alles met veel minder energie dan iemand zonder beperking. Dus voor mij is het topsport.

Gelukkig zijn er ook allerlei organisaties die me helpen: de sociale basis. Daar kan ik terecht met vragen, kan ik andere mensen ontmoeten en iets leuks doen. Ik word ondersteund doormiddel van hulpmiddelen, vervoer en huishoudelijke hulp. Daardoor kan ik mij bij het Zelfregiecentrum inzetten als belangenbehartiger of bijvoorbeeld ’s avonds nog met leuks gaan doen met vrienden.

Maar nu dreigt er heel fors bezuinigd te worden op die sociale basis. Hierdoor duurt het nog langer voordat ik uit bed ben en mijn dag kan beginnen.

Het gaat veel stress en energie vragen om nog de gewenste ondersteuning te krijgen.
Zonder enige invloed op wie mij de zorg gaat bieden.

Mijn leven is al topsport en op korte termijn zie ik mijzelf met veel zorgen in mijnrolstoel zitten.

Ik stel mezelf en u, gemeenteraad de vraag: mag ik een menswaardig leven leiden? Of hangt er een te duur prijskaartje aan mij?”